

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У. 2044/16
31.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Руже Урошевић и Гордане Гајић Салзбергер, чланова већа, са судским саветником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље **АА** из **ББ**, улица **ББ**, изјављеној против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број 07-00-04294/2015-06 од 12.01.2016. године, у правној ствари слободног приступа информацијама од јавног значаја, у пејавној седници већа, одржаној дана 31.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II УСВАЈА СЕ предлог тужиље за ослобађање од плаћања судских такси.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена због недобијања података од ЈКП "Инфостан" Београд, Данијелова број 33, по њеном захтеву за остваривање права у вези са обрадом података о личности од 17.10.2015. године.

Тужбом поднетом Управном суду дана 10.02.2016. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа, указујући да из бројних доказа произлази да је законски власник куће број **ББ** у улици **ББ** на катастарској парцели број 3371 ЗКУЛ 1963 КО Звездара, **ББ** која је преминула 04.05.1974. године, а као власник $\frac{1}{2}$ те куће је пријављена тек 24 године након смрти, односно 01.12.1998. године и предлаже да се у вези наведеног изврши увид у одговор Јавног предузећа "Инфостан" број 386/2012 од 07.11.2012. године. Са наведеног разлога, Управном суду подноси захтев да се решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности од 12.01.2016. године одбаци, као неосновано, те да јој се Повереник писмено извини, а тражи и обнављање захтева за остваривање права у вези са обрадом података о личности, односно да јој се омогући увид и достављање копија Јавног комуналног предузећа "Инфостан" у вези корисника услуга на адреси **ББ**. Поред изнетог, тражи да јој Повереник исплати износ од 1.000.000,00 динара због вређања интелигенције, душевног бола, дискриминације и психичког малтретирања, а да је суд због висине пензије ослободи

судских трошкова, у вези ког предлога доставља као доказ пензион чек.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима садржаним у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да предмет спора не изискује непосредно саслушање странака нити посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилино је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган, када је у поступку спроведеном без повреде правила поступка, одбио као неосновану жалбу тужиље изјављену због недобијања тражених података од Јавног комуналног предузећа "Инфостан" из Београда, по захтеву за остваривање права у вези са обрадом података о личности од 17.10.2015. године. Ово стога, што је правилна одлука Јавног комуналног предузећа "Инфостан", као руководаца података у конкретном случају, од кога је тражено обавештење, увид и копија целокупне документације о промени власништва на ½ куће у улици

број у са, ББ у корист АА, који је тужиљу актом број 10546/2 од 04.11.2015. године обавестио да јој не може издати копију података који се односе на друга лица, јер такве податке може да презентује искључиво лицу на које се такви подаци односе и одређеном кругу законом прописаних лица, при чему трећим лицима сме да презентује одређене податке само у случају постојања законског овлашћења или пристанка лица чији се подаци обрађују. Стога, имајући у виду да је одредбом члана 1. став 2. Закона о заштити података о личности ("Сл. гласник РС", број 97/08 и 104/09) прописано да се заштита података о личности обезбеђује сваком физичком лицу, без обзира на држављанство и пребивалиште, расу, године живота, пол, језик и вероисповест, политичко и друго уверење, националну припадност, социјално порекло и статус, имовинско стање, рођење, образовање, друштвени положај или друга слична својства, као и да остваривање права у вези са обрадом података о личности према одредбама члана 19., 20. и 21. истог закона, припада физичком лицу на које се подаци односе, а које право лице може остварити лично или преко пуномоћника, то је, имајући у виду да тужилца поднетим захтевом није тражила податке који се односе на њу већ на друга лица, у односу на које не постоји правни основ заинтересованости ради прибављања података, правилна одлука туженог органа да се у конкретном случају не ради о остваривању права у вези са подацима о личности у смислу одредбе члана 1. став 1. и 2. и члана 3. став 1. тачка 2. Закона о заштити података о личности, због чега је и тужбу у овој правној ствари ваљало одбити.

Суд је ценио наводе тужбе али указује да исти нису од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, будући да је тужени орган у складу са овлашћењима која су му утврђена донео правилну и на закону засновану одлуку, коју у свему као правилну прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је одредбом члана 10. став 1. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94...106/2015) прописано да суд може ослободити таксеног обвезника од плаћања судске таксе ако би плаћањем таксе, имајући у виду висину средстава из којих се обвезник и чланови његовог домаћинства издржавају, та средства била у толикој мери умањена да би тиме била угрожена њихова социјална сигурност, то је, полазећи од наведених законске одредбе, садржине поднете тужбе са предлогом за ослобађање од плаћања судских такси и доказа који су уз тубу поднети, суд нашао да је предлог основан, па је на основу одредбе члана 10. Закона о судским таксама, одлучио као у ставу другом диспозитива решења.

О захтеву тужиље за накнаду причињене нематеријалне штете суд није одлучивао, имајући у виду да је ово питање у надлежности редовног суда.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 31.03.2016. године, 9 У. 2044/16

Записничар
Елена Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправке
Управитељ писарнице
Драган Ђурић

СМ